

BLC Banja Luka College

Учесницима 9. међународне научно-стручне конференције

„СОЦИЈАЛНИ АКТЕРИ ПРЕД ИЗАЗОВИМА ИНФОРМАТИЧКИХ ТЕХНОЛОГИЈА

У ТРАГАЊУ ЗА НОВОМ ВИЗИЈОМ СОЦИЈАЛНОГ МИРА“

09.06.2017. године

Палата „Србије“, сала „Београд“, Булевар Михајла Пупина 2, Нови Београд

Поштовани учесници Конференције,

Свет чији смо савременици, сви актери савременог друштва – друштвена мисао, политика, академска заједница, синдикати, свет рада у целини, менаџери, стручњаци, слажу се у томе да је све у коме живимо суочен са изузетном динамиком промена. Међутим, ове промене се разликују у суштини од промена са којима су се суочавале претходне генерације, а то проистиче из чињенице да ове промене мењају не само начин живота и основне друштвене и личне вредности, већ мењају саму суштину и смисао живота. О томе су већ написани томови страница. Наравно, није тешко сложити се око тога, јер су многе од ових промена већ препознатљиве и видљиве на појавној равни. Зато сагласност о томе јесте важна, али није довољна.

Поменута сагласност у том смислу, представља само први корак у трагању за одговором на питање о хуманистичкој визији нашег друштва и „глобалног села“ у целини, јер ни један одговор који није хуманистички, стваралачки, развојни, не отвара перспективу и реалну наду сваког појединца о највећем људском праву, које је родно место свих других права, а то је право на личну срећу. При томе, за стање у друштву не могу се кривити промене – из простог разлога што су све те промене креирали људи. Зато једино право смислено питање гласи – да ли је људска заједница успела да да праве одговоре на изазове промена, а ако није - које нас препреке деле до спознаје тих промена?

Трагање за одговорима на ово питање није само питање промене одређене владајуће политичке, економске и социјалне доктрине. То је већ рађено и као што је познато дало је веома ограничене резултате. Реч је о будућности света у коме живимо, која ће бити одржива само ако у себе буде уткала

највише моралне и друштвене вредности, а њен угаони камен буде суштина људског бића и смисао живота свакога од нас.

Такав критички приступ друштвене стварности и дефинисање њене нове хуманистичке визије, подразумева велику личну храброст, спремност на рационални ризик, ону храброст коју је имао Колумбо, када је са „Нином“ „Пинтом“ и Са нта Маријом“, кренуо у непознато, промишљеност коју је имао Марсел Пруст, садржану у његовој мисли – „Није храброст само у томе да се открију нове земље, нови континенти, већ и у томе да се свет око нас гледа другачијим очима“.

Управо је то судбинско питање савременог света - имамо ли храбрости, имамо ли морални, стручни и политички капацитет и мотивацију да свет око нас и нас у свету, посматрамо другачијим очима?

Неопходност такве храбрости проистиче из противуречне, конфликтне слике савременог света. Само таква храброст и отвореност води релевантном одговору на питање - зашто изузетно динамичан развој нових технологија, а то значи стваралачке моћи људског ума и руку да ствара све веће количине материјалних добара, није праћен смањењем сиромаштва, и суочавањем са чињеницом да тај убрзани технолошки развој не служи, нажалост, на добробит свих, већ пре свега мањине привилегованих. Ток догађаја чији смо савременици, донео је, с једне стране нова отворења питања, нове реалне и потенцијалне изворе подела и конфликта, неправде, многима разлоге за страх шта ће донети сутрашњи дан. Истовремено, развио је до неочекиваних и непредвидивих граница нове технологије, нова научна достигнућа, нова знања, подигао веру у себе и снагу човечанства. У том контексту се поставља питање – имамо ли снаге и одговорности да управљамо тим неслућеним потенцијалима, на начин који води напретку, који воде општем добру, односно приближава нас идеалу о слободи свих, онако како Платон дефинише државу – као људску заједницу, која тежи највећем добру.

У том трагању, можемо се са потпуном сигурношћу ослонити на једну константу – која везује историју са садашњошћу - а то је свет рада, способност човека да ствара материјална и духовна добра и да у том процесу мења свет и себе самог. Међутим, рад није сам себи сврха, он није једноставни механички збир алата, машина, опреме, људских вештина и знања, радних процедура и дисциплине, што значи да се не може мерити искључиво новцем и поседовањем. Напротив, такво ограничено, једнострано схватање рада, одбацавање његове етичке и филозофске суштине и смисла је један од најдубљих извора свих претходних и актуелне глобалне кризе. Такав ограничени приступ, без обзира на мотиве, не да сужава, него дефинитивно затвара пут, не само за излазак из актуелне кризе, већ за стварање нове визије света, у коме рад неће бити извор сукоба и подела, манифестација насиља и себичности.

Само такав приступ, који подразумева радикалну промену свести и понашања свих актера, отвара видокруг који нам омогућује давање релевантних, дугорочно прихватљивих одговора на читав низ питања:

- Који су даљи путеви хуманизације људског живота и рада?
- Како дефинитивно послати у историју отворено нељудске облике понашања и односа у свету рада (ропски, принудни рад, ропство, сексуалну експлоатацију, мобинг и тсл.)?

- Како оптимално искористити предности информатичких технологија у образовању, сталном унапређивању професионалних, стручних, али и укупних људских капацитета и квалитета људи?
- Како препознати и развијати нове људске потребе и на тој основи нове области производње и стваралаштва?
- На којим основама градити нове моделе организације рада, компатибилне са новим технологијама, на принципима, развојности, динамичности, иновативности, моделе који полазе од става да нове технологије и људски ресурси нису у сукобу, да сукобе могу изазвати само људи?
- Како и у ком правцу развијати структуру становништва и структуру људских ресурса, да она не буде само последица одређеног друштвеног стања, већ извор креативне снаге друштвених промена и развоја?
- Како превладати кризу синдикалног покрета, односно како реорганизовати синдикате и послодавачка удружења, како би били у стању да граде механизме и праксу социјалног партнерства?

Добро позната кинеска мудрост каже: „Пут од седам миља започиње првим кораком“. Пут који се иницира овом Конференцијом дужи је од седам миља. Међутим, познат је и неспоран његов први корак. **То је отворени, храбри, аргументовани разговор, у коме ће сви учесници одбацити сва оптерећења прошлости и направити први корак ка новом схватању људског рада, његове људске, моралне и економске суштине, што ће бити полазна основа за дефинисање нових стратегија социјалног и индустријског мира.**

У том циљу, на Конференцију се позивају представници свих социјалних актера – политичких власти, синдиката, академске заједнице, послодаваца, НВО, како би се са различитих аспеката сагледала питања о којима ће Конференција расправљати. Наравно, Конференција, без обзира на њене домете и значај, може објективно бити само иницијална каписла, која ће допринети да се прецизније дефинишу даљи кораци, једног дугорочног истраживачко развојног пројекта.

Конференција ће трајати један дан и одржаће се 09.06.2017. године од 10 до 15 часова у Палати „Србија“, сала „Београд“, Булевар Михајла Пупина 2, Нови Београд (свечани улаз „Фонтана“). Паркинг места су омогућена на паркингу „Фонтана“.

За сва ближа обавештења у вези припреме и одржавања Конференције можете се обратити мр Миловану Димићу, 064/64-83-211, Милицы Микуљевић, MSc 060/7363-333, Бојани Вигњевић, 064/64-83-203, conference@vssp.edu.rs.

У Београду, 07.03.2017. године

Председник Програмског одбора

Министар

Александар Вулин

Програмски одбор

Александар Вулин, министар, Министарство за рад, запошљавање, социјална и борачка питања Републике Србије, Председник Програмског одбора Конференције

Др Владимир Маринковић, потпредседник Народне скупштине Републике Србије

Др Дарко Маринковић, директор, Центар за индустријске односе, Београд, Република Србија, Заменик Председника Програмског одбора Конференције

Др Жељко Мирјанић, Вања Лука College, Бања Лука, Република Српска

Др Анка Војводић, Висока здравствено-санитарна школа струковних студија „ВИСАН“, Београд, Република Србија

Др Марко Војводић, Висока здравствено-санитарна школа струковних студија „ВИСАН“, Београд, Република Србија

Др Бела Галгоши, Виши научни радник, Европски синдикални институт, Брисел, Белгија

Др Јенс Бекер, Johann-Wolfgang-Goethe Универзитет, Франкфурт/Мајн, Савезна република Немачка

Tatiana Chetvernina, директор, Центар за студије тржишта рада и социјалне политике, Институт економских наука, Руска академија наука, Москва, Руска Федерација

Др Добрин Канев, Нови бугарски универзитет, Софија, Бугарска

Др Игор Munteanu, Viitorul Фондација, Chişinău

Др Бруно Серђи, Универзитет Месина, Италија

Др Теа Гоља, Јурај Добрила Универзитет у Пули, Пула, Република Хрватска

Др Alessandro Cesi, Центар струковних студија за тероризам и међународну сарадњу Универзитета Pomezia „Selva dei Pini“, Италија

Др Александар Николовски, Први приватни ФОН универзитет, Скопје, Република Македонија

Др Мирко Трипуноски, Први приватни ФОН универзитет, Скопје, Република Македонија

Др Темелко Ристески, Први приватни ФОН универзитет, Скопје, Република Македонија

Др Срђан Станковић, Електротехнички факултет, Београд, Република Србија

Др Живојин Ђурић, директор, Институт за политичке студије, Београд, Република Србија

Др Јонел Субић, директор, Институт за економику пољопривреде, Београд, Република Србија

Др Бранко Михаиловић, Институт за економику пољопривреде, Београд, Република Србија

Др Весна Параушић, Институт за економику пољопривреде, Београд, Република Србија

Др Наташа Кљајић, Институт за економику пољопривреде, Београд, Република Србија

Др Живко Кулић, Универзитет „Дон Незбит“, Београд, Република Србија

Слободан Петровић, MSc докторант Универзитета „Дон Незбит“, Београд, Република Србија

Др Горица Цвијановић, Факултет за биофарминг Универзитета „Дон Незбит“, Бачка Топола, Република Србија

Др Гордана Дозет, Факултет за биофарминг Универзитета „Дон Незбит“, Бачка Топола, Република Србија

Др Татјана Драгичевић-Радичевић, Универзитет „Дон Незбит“, Београд, Република Србија

Др Предраг Ћеранић, Висока струковна школа за предузетништво, Београд, Република Србија

Др Дејан Костић, Висока струковна школа за предузетништво, Београд, Република Србија

Др Зоран Ристић, Висока струковна школа за предузетништво, Београд, Република Србија

Др Младенка Балабан, Институт економских наука, Београд, Република Србија

Организациони одбор

Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања:

Гордана Урошевић (протокол)

Висока струковна школа за предузетништво:

Бојана Вигњевић, дипл.екон.

Мр Милован Димић

Милица Микуљевић, MSc

Мирјана Мирковић, MSc

Мр Радмила Марковић

Мр Мирослав Мркоњић

Зорана Петковић, дипл.проф.ј.
Душан Иванчевић, струк.мен.
Александра Милићевић, дипл.правник
Јелена Нешић, струк.мен.
Јована Маринков
Сара Агатоновић
Андреа Митровић

Висока здравствено-санитарна школа струковних студија „ВИСАН“:

Александра Маливук, дипл.проф.ј.
Кристина Војводић, MSc

Banja Luka College:

Др Жељко Мирјанић

Важни датуми:

Рок за достављање теме и сажетка на српском и енглеском језику: до 31.03.2017.

Рок за достављање рада на српском језику (уколико је аутор из иностранства, одмах се доставља рад на енглеском језику): до 14.04.2017.

Рок за достављање мишљења рецензента о раду: 21.04.2017.

Рок за достављање превода прихваћеног рада на енглеском језику: до 28.04.2017.

Напомена: Уколико је потребно урадити исправку рада, на основу мишљења рецензента, дозволиће се продужени рок за доставу рада.

Котизација:

Учешће у раду Конференције може бити без објаве рада и уз објаву рада.

Рад може бити написан од стране једног или два коаутора.

Уколико је рад написан од стране једног аутора, котизација за објаву, штампање рада и учешће у раду Конференције: 60 €.

Уколико је рад написан од стране два коаутора, први коаутор плаћа 60 €, други коаутор плаћа 40 €. Котизација укључује трошкове израде и штампања Зборника, Сертификат о учешћу, Потврду о позитивној рецензији и објави рада, освежење, коктел.

Уколико је учешће у раду Конференције без објаве рада, котизација износи 30 € и укључује Сертификат о учешћу, освежење, коктел.

За учеснике из Републике Србије, котизација се плаћа у динарској противвредности по продајном курсу Народне банке Србије на дан уплате на број рачуна: 200-2779020101033-53, прималац: Висока струковна школа за предузетништво, Београд, сврха уплате: Конференција. За учеснике из иностранства, котизација се плаћа према упутству које ће бити послато путем е-поште по достављању теме и сажетка.

Котизација се плаћа до 17.04.2017. године.